

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

S. Avrel. Avgvstini Confessionvm Libri X

Augustinus, Aurelius

Coloniae, 1646

Reverendissimo & Illustrissimo Principi ac Domino, Domino Vito Adamo
Episcopo Frisingensi, &c.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10120

Reverendissimo & Illustrissimo
Principi ac Domino,

DOMINO

VITO ADAMO,
EPISCOPO
FRISINGENSI, &c.

Domino meo Clementissimo.

Erissime dixit Sapiens: est Ecclef. 4, 25.
confusio adducens glori-
am & gratiam, Reveren-
dissime & Illustrissime
Princeps, Domine Cle-
mentissime; persuader
hoc Confessionum sua-

rum Libris Sanctus Augustinus, cui pro
confusione, quam ex vitæ non innocen-
ter actæ infamia metuere poterat, gra-
tiam & gloriam dedit Dominus. Psal. 83, 3. Nemo
ex ullis unquam Panegyricis tantam glo-
riam collegit, quantam Augustinus ex
his, quas in se scripsit, invectivis; nec
quisquam tanto honoris proventu se lau-
davit, quanto ille vituperavit. Totus or-
bis fatentem hunc reum absolvit, qui
contra seipsum sententiam tam candide,
tulit ac scripsit. Nec solum laudes, ve-
rum & gratias meruit Augustinus, quia
plus.

* 2

D E D I C A T I O

Ecclef. 19,
23.

plus profuit confitendo, quam obfuerit peccando. Non nequiter se humiliavit sed salubriter; nec interiora ejus plena fuerunt dolo, sed Dei amore ac gratia. Ille impulit, ut alios suo exemplo docere vellet; hæc adjuvit, ut recte posset. Quantis argumentis in suo Ecclesiaste Salomon Vanitatem Vanitatum demonstrat, tantis Augustinus in suis Confessionibus Conversionem à peccatis ad DEVM persuadet; uterque expertus Magister, ideoque fide dignus; quam illi non adhibere nefas esset, isti negare temerarium. Nihil solidum vitæ hujus honoribus & amoribus inesse, ostendit Salomon: & monet, ne tam parvo emanus poenitere. Quod quare, quomodo, quam fortiter, sapienter, constanter agere debeamus, si poenitenda fecimus, docet Augustinus hoc præstantissimo libello. Unde tum remedia, tum incentiva petere possunt gratiæ DEI reparandæ, qui eam decoxerunt: & cautelas, ac constantiæ stimulos, qui nondum in scelerum voraginem corruerunt. Hoc polliceri ausim omnibus, qui attentæ bonæque mente Augustini Confessiones perlegerint, eos semper lectionis suæ operæ pretium relatuos. Vel enim concipient propositum melioris vitæ, si in peccatis hærent; vel in alienis periculis sua intelligent; vel solida principia divini amoris imbibent, quibus adversus peccati illecebras, animum obfirmare possint. Accedit peculiaris styli suavitas,

vitas,

DEDICATIO.

vitæ, ac sententiarum vegetum lumen: quo dispulsis veluti tenebris, animus blande in bonum impellitur, ut reniti vix possit, etsi velit.

Quæ mihi causa fuit, ut superiori hyeme otium nactus, Notas ac Summaria in hunc libellum elaborarim, juvando lectoris intellectui affectuique. Nam & meo usu, & aliorum confessione comperi quædam obstare, ne tam facile omnia intelligi possint, quam conduceret. Quare, si tantum profeci, ut saluberrima lectio expeditior faciliorque videatur, gratulabor labori & conatui meo: quem divinæ gloriæ, animarumque saluti, quantillus etiam est, totum destinavi.

Scriptiois causam dixi; inscriptionis Illustrissima Celsitudo Vestra, spero idoneam quoque esse arbitrabitur. Eximia enim humanitas longe lateque celebrata, & multis mihi argumentis frequenter demonstrata, fiduciam facit, ut ab Illustrissimo Celsitudinis vestræ nomine, lucem mihi accendere audeam: & in ejus sinu hunc libellum reverenter deponere, observantiæ gratique animi testem publicum. Non ignoro multis me nominibus, Reverendissimæ & Illustrissimæ Celsitudini Vestræ obstrictum, quæ ut dissolvere nequeam, confiteri certe debeo. Sum ejus Religionis instituto addictus, quam etsi ætate, dignitate, meritis minimam, suo tamen amore, patrocínio, benevolentia, Reverendissima & Illustrissima Cel-

D E D I C A T I O.

fitudo Vestra quoque, clementissime complectitur.

Sed non communi solum, privato quoque nomine nexus teneor: & priusquam Societati me addicerem, & postea frequenter, Reverendissimæ & Illustrissimæ Celsitudinis Vestræ propensum in me, benevolumque animum expertus. Vnde ad beneficia tum precibus pro Reverendissimæ & Illustrissimæ Celsitudinis Vestræ salute: tum quibus potero obsequiis non quidem compensanda, cum vires desint, at saltem recognoscenda, æternum me obstrictum fateri plane cogar. Ipsa denique Academia Dilingana mihi stimulos admovit, ut hoc libello Reverendissimam & Illustrissimam Celsitudinem Vestram, suo etiam nomine venerarer. Agnoscit enim illa gratulabunda, quantum sibi ornamentum præsidiique ex eorum infulis honoribusque accedat, qui Virtutis Doctrinæque fundamenta apud se posuerunt, & utrumque in summam fortunam pertrulerunt. Inter hos, cum Reverendissima & Illustrissima Celsitudo Vestra, plurimum emineat, par sane fuit, ut Academicorum quispiam aliquando, id debita cum observantia, publicis veluti tabulis profiteretur. Hoc mihi dolet, me tot nominibus obrutum, neque uni satisfacere posse. Verum Reverendissima & Illustrissima Celsitudo Vestra, fortunæ magnitudinique suæ id tribuat, meæque parvitati uti ignoscat, rogo. Nec libellum hunc

pagellis

DEDICATIO.

pagellis suis, sed animi mei affectu, qui
amplissimus est, metiatur; ac Societa-
tem nostram, Academiam Dilinganam,
me demum, clientelæ suæ posthac quo-
que, clementissime accenseat. Dilingæ,
Festo S. Catharinæ Virginis & Marty-
ris. Anno M. D. C. XXX.

Rever.^{mæ} & Ill.^{mæ} Celsitu-
dinis V.^{rae}

Humillimus in Christo
Servus,

HENRICVS WANGNERECK,
Societatis IESV.

F A-